

OPINIONS

LA CONNEXIÓ Balcànica

Xavier Vinader

12

ESTAPE RESPON

Toni Canís

13

LA 'CAMAMA' DE FUSTER

Martí Domínguez

14

LA SALUT DELS TEATRES

Julio Máñez

ANTICH, UN LÍDER

ANTISISTEMA

Joan Marí

16

**ES RENOVA EL DEBAT SOBRE
L'AIGUA**

J. J. Pérez Benlloch

L'ERROR DELS HEREUS

Pere Martí

17

NI PRAGA NI BUCAREST

Llibert Ferri

INCINERAR LA DEMOCRÀCIA

Enric Rimbau

18

PLAGIS

Pau Viciano

UN MÓN FELIÇ

Miquel Ramon

19

FILOSOFIA ALEMANYA

Joan Francesc Mira

98

AIGUA I DEMAGÒGIA

La por ancestral a l'aigua reviscola entre nosaltres cada vegada que el cel amenaça de descarregar un aiguat com ho sol fer de tant en tant al nostre país, subreptíciament i sense mesura. Un temor que apareixia a bona part del País Valencià i a les terres de l'Ebre la matinada del diumenge 22 d'octubre, quan començava la tempesta que va durar tres dies. L'aiguat, com és també habitual, ens ha dut de nou la polèmica, en la qual s'han barrejat reivindicacions recurrents i alguns elements nous. S'ha reclamat una coordinació millor, més infraestructures i ajudes per a tots aquelles que han patit pèrdues. La novetat és que aquesta vegada ha entrat en escena un element nou: s'ha obert la veda de la caça de l'ecologista. Diversos ajuntaments de l'Horta de València, una de les comarques més afectades per la pluja, i alguns mitjans de comunicació han culpats directament o indirecta els col·lectius ecologistes dels desperfectes. La raó és que alguns projectes per canalitzar amb obra dura la major part dels barrancs que travessen l'Horta de València i el Camp de Túria han estat àmpliament objectats per grups ecologistes i pels experts en la matèria, que demanen projectes més respectuosos amb el medi. El més agosarats de tots els responsables polítics, l'alcalde de Catarroja, Francisco Chirivella, ha apuntat directament cap a un boc expiatori en un moment especialment delicat: els "ecologistes de pacotilla" que, segons ell, han aconseguit demorar els projectes de canalització del barranc. Alguns diaris de València i altres polítics han apuntat posteriorment en la mateixa direcció. La demagògia és un mètode fàcil i profundament injust per desempallegar-se de les responsabilitats pròpies i dels exabruptes inevitables de la natura i de culpar una sèrie de col·lectius que tan sols s'han preocupat de cercar de la manera més desinteressada possible el millor futur per al territori on viuen. L'abandonament de funcions per part de molts ajuntaments i de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, entitat propietària dels barrancs, ha estat durant molts anys evident. Moltes cases, factories i infraestructures públiques en algunes de les comarques afectades per l'aigua s'han construït dins dels barrancs, cosa que ha contribuït decisivament a provocar el desbordament. Hi ha polígons que s'han menjat barrancs sencers i barris construïts íntegrament dins de rambles. Segons alguns estudis recents, el 9% de la població valenciana viu en territoris amb risc d'inundació. L'estudi de les causes dels desperfectes no està en absolut clar, ni tampoc les solucions.

No és aquest l'espai ni el moment de demanar responsabilitats a ningú, però sí de reclamar que el debat per construir obres que mitiguen els efectes devastadors de les riuades es reconduesca pels camins de la serenitat i que s'escolte tothom, sense demagògia i bandejant els interessos constructors a tots els nivells. Si ara cal lamentar pèrdues és en bona part perquè amb la febre constructora no s'ha dubtat a envair els camins per on discorre l'aigua amb el vist-i-plau de totes les administracions públiques. Ara, molts responsables polítics insisteixen a demanar que s'arreglen els efectes del formigó amb més formigó, duent a terme canalitzacions d'obra dura rebutjades per quasi tots els especialistes en enginyeria hidràulica. Potser, en alguns llocs aquesta és la solució, però sens dubte n'hi ha d'altres on es poden aplicar alternatives més respectuoses i efectives, amb mètodes nous utilitzats arreu d'Europa... El que ja no és tan innovador és solucionar una controvèrsia lapidant els qui pensen d'una altra manera.

“Si ara cal lamentar pèrdues és en bona part perquè amb la febre constructora no s'ha dubtat a envair els camins de l'aigua amb el permís de totes les administracions.”